

SÕBRAPÄEVABALL ÜLENURME GÜMNAASIUMIS

Mõte sai alguse sügisel, kui 10. klasside õpilased alustasid seltskonnatantsu kursustega. Igal neljapäeval koguneti aulasse, et õppida selgeks uusi tantsusamme. Arutasime õpilasesindusega, mida teha sõbrapäeval, ning otsustasime balli korraldada. Tänu õpilasesinduse aktiivsetele liikmetele oli esinejate leidmine lihtne. Alati on kellelgi tuttav muusik mõnes bändis või tantsija tantsukoolist. Kohe tuli ka mõte, et tore oleks kutsuda esinema muusikakooli laulustuudio lauljad. Saigi balli kava kokku.

Sõbrapäeva ball toimus neljapäeval, 13. veebruaril 9.–12. klasside õpilastele. Balli peremees Aron–Antti Vaino ja perenaine Stella Ojalaid kutsusid avavalsiks pörandale kooli direktori Olev Saluveeri ja õppealajuhataja Maili Mesipuu. Nendega liitusid 10. klassi noormehed, kes kutsusid tantsupörandale klassijuhatajad Viive Peikeri ja Külli Loosi.

Balli esimesed esinejad olid muusikakooli õpilased Madli, Laura ja Liisbeth, kes esitasid laulu

„Radio aktive“. Seejärel esinesid muusikakooli laulustuudio õpilased. Siinkohal suur tänu tüdrukutele ja suurepärasele lauluõpetajale Ursel Ojale, kes on alati vastutulelik ning abivalmis. Vahelduseks live-esitlustele kõlas ka plaadimuusika, mille järgi soovijad said jalga keerutada. Silmailu pakkusid Tähtvere tantsukeskuse tüdrukud, kes esitasid kolm haaravat tantsunumbrit. Edasi jätkus ball rockirütmides bändi „Night Felony“ muusika saatel. Nüüd tulid tantsupörandale ka need, kel valsi- ja sambasamud veel hästi välja ei tule. Kõik ballikülalised said lasta end pildistada. Fotograafiks oli 10. b klassi õpilane Taavi Taivere. Avatud oli ka kooli kohvik.

Lõpetuseks suured – suured tänusõnad kõigile õpilastele ja õpetajatele, kes aitasid kaasa peo õnnestumisele ja nautisid üritust. Loodetavasti saab sõbrapäevaball Ülenurme Gümnaasiumis traditsiooniks.

MARIT RAUK,

Ülenurme Gümnaasiumi huvijuht

VÕÕRKEELTE NÄDAL

Traditsiooniliselt toimus sõbrapäeva paiku koolis võõrkeelte nädal. Ajavahemikus 10.–14. veebruaril said õpilased osa võtta mitmetest ettevõtmistest.

- 6.–7. klasside õpilased võistlesid inglise keele sõnavara tundmises – etteantud pildi järgi tuli kirjutada 1 minuti jooksul võimalikult palju sõnu.
- 8.–9. klassid otsisid Internetist ingliskeelset informatsiooni Suurbritannia kohta ja osalesid Simpsonite multifilmi kohta koostatud viktoriinis.
- Gümnaasiumiõpilased võistlesid klassiti sõna-

seletusmängus Alias, kus inglise ja kehakeeles tuli paarilisele sõnu seletada. *Meenub ühe noormehe proov seletada teisele sõna „pulmakink“ tähendust: „Noh, see, mis sa naisele abielludes annad.“ – „Raha? Lapsed?“*

Vapramad said proovida oma *spellimis*-oskust. Tihedas konkurentsis tuli *Spelling Bee 2014* võitjaks 10. a klassi õpilane Kaimar Kübe.

Kõikide võistluste parimad kuulutatakse välja vabariigi aastapäeva aktusel 21. veebruaril.

PIRET TAMMAR, inglise keele õpetaja

HARJUTAMINE TEEB MEISTRIKS

Praeguste 9. klasside õpilased on aktiivselt osalenud internetiviktoriinides nüüdseks juba neli aastat. 6. klassis võtsid nad edukalt osa „Eurojooksu“ võistlustest Eesti Pangas ja saavutasid vabariigis 2. koha. 7. ja 8. klassides õppides osalesid nad „Tunne Euroopa Liitu“ viktoriinides ja võitsid auhinnalisi kohti. 9. klassi sügisel alustasid õpilased aktiivselt ühiskonnaõpetuse meistrivõistluste viktoriinile vastamisega ja osavõtuga viktoriinist „Tunne Euroopa Liitu!“. Parimad vastajad ühiskonnaõpetuse teemal olid Grete Pall, Kadri Kuusk, Karl Renno ja Liisbet Rannast. „Tunne Euroopa Liitu!“ viktoriinile vastamise eest said preemiad Külli Reinkubjas, Kadri Talmeister ja Steven Pehter 8. klassist.

2013. aasta kodanikupäeva viktoriinil eesti õppekeeleaga koolide VII–IX klassi õpilaste arvestuses saavutasid 60 punktiga I–IV koha jagamise Ülenurme õpilased Karl Renno, Liisbet Rannast ja Grete Pall. Nimetatud õpilased olid kutsutud Haridus- ja Teadusministeeriumi ning Integratsiooni ja Migratsiooni Sihtasutuse „Meie inimesed“ vastuvõtule 23. jaanuaril 2014. aastal Tallinnasse Mustpeade Majja.

MILVI TISLER,
ajaloõpetaja

26. novembril toimus üleriigiline kodanikupäeva viktoriin, millest võttis osa palju õpilasi meie koolist. Võistlustel osales üldse üle 6000 õpilase, kellest parimad kutsuti Tallinnasse vastuvõtule.

Alustasime oma teekonda Tallinnasse juba varajastel hommikutundidel. Mustpeade Majas ootas meid ees lahke vastuvõtt. Meid juhutati saali, kus toimus konverents teemal „Minu roll ühiskonnas“. Toimus elav arutelu, millesse kaasati ka noored kohalolijad. Sellega lõppes konverentsi esimene osa. Väikese vahepausi ajal pakuti meile maitsvaid suupisteid. Konverents jätkus auhindade kättejagamisega. Autasuks said kõik imeilusa maali ning tänukirja.

GRETE PALL,
LIISBET RANNAST,
9.a klass

Koolilehe
toimetas

Piret Rannast

Juba mõnda aega on käimas selle õppeaasta aineolümpiaadid. Alustasid geograafid ja hetkel on viimane jõukatsumine just lõppenud – eelmisel nädalavahetusel toimus ajaloolümpiaad. Koolileht palus informatsiooni selle kohta, kuidas on läinud, mida on küsitud ja keda kiita – olümpiaadile pääsemine on ju omaette tunnus.

GEOGRAAFIA

Juba paaril viimasel aastal on koolilaste esimeseks maakondlikuks proovikiviks detsembri alguses toimuv geograafiolümpiaad. Teadmisi ja ka oskusi kontrolliti selgi korral Ülenurmel, sest meil on maakonna suurim arvutiklass ja korras koolimaja.

Mida õpilased teadma pidid? Näiteks gümnaasiumiõpilased pidid oskama kasutada erinevaid kaardiprogramme ja lahendama nende abil erinevaid ülesandeid. Ka tuli Leal, Katrinil ja Karl-Cardol leida Rail Balticu kahe erineva trassi, üks läbi Pärnu ja teine läbi Tartu, plusse ja miinuseid. Atlast nad kasutada ei tohtinud.

Põhikooliõpilastel on alati võimaldatud abimeest atlant kasutada. Üheksandike ülesanded olid koostatud peamiselt loodustemadel, aga ega nemadki Rail Balticu trassi analüüsist pääsenud.

Alvar, Carol, Siim ja Külli pidid näiteks veel teadma, mis on pingo, mitte bingo, ning selgitama, kuidas on need tekkinud.

8. klassi õpilasi esindas Sigrít. Tema pidi eriti osav olema atlase kasutamisel. Eks proovige ise vastata küsimusele: „Mis tiitlile pretendeerivad nii Argentiina linn Ushuaia kui ka Tšiili Puente Arenas?“

7. klassi õpilased alustasid geograafiaõpin-gutega alles sel õppeaastal. Olümpiaadile minna soovijaid oli palju. Meie kooli esindasid Brita-Lii, Lauri, Karl, Carlis ja Matti-Matias. Ka nendelt nõuti kaardi kasutamise osavust ja ikka laia silmaringi, ilma milleta geograafiolümpiaadil on keeruline hakkama saada. Kui paljud lapsed võisid teada, mis on ökodukt? Aga just seda paljude muude küsimuste hulgas küsiti.

Täna kõiki õpilasi, kes laupäeva, 14. detsembri geograafiale pühendasid.

MAIA UIBO,
geograafiaõpetaja

Kui keegi esitatud küsimustele vastuseid teada soovib, siis minu meiliaadressi leiab kooli koduleheküljelt.

EESTI KEEL

18. jaanuaril toimus taas meie kooli ruumides eesti keele olümpiaad. Korraldaja ja ülesannete koostaja on Tartu Ülikooli eesti ja üldkeeleteaduse instituudi juures moodustatud olümpiaadi žürii koostöös TÜ teaduskooliga. Seepärast on see võistlus oma sisult pisut teistsugune. Ei kontrollita õigekirja ja komapanekuuskusi (etteulatult – õigekirjaolümpiaad toimub märtsikuus), vaid pigem oodatakse loogilist mõtlemist, näidise eeskujul edasimõtlemist ja oma silmaringi näitamist. Ülesanded on alati rasked, kuid huvitavad. Sel aastal oli teemaks „Sõnavara õpilase pilguga“.

Tahan kiita kõiki õpilasi, kes olid laupäeval päeval kohal ja ülesandeid lahendasid: 7.-8. klassist Lauri Lopp, Johanna Vilms, Killu Kolsar, Sigrid Säga, Kaija-Liisa Oras; 9.-10. klassist Külli Reinkubjas, Liisbet Rannast, Mirjam Manglus,

Kerttu Lilian Kõiv, Lea Lopp, Marti Mägi; 11.-12. klassist Pille-Riin Vare, Age-Midrit Rohusalu. Hoolimata saavutatud kohast on osavõtt olulisem!

PIRET RANNAST,
eesti keele õpetaja

BIOLOOGIA

Veebruarikuu esimesel päeval toimus bio-loogiaolümpiaad. Ootasid seda juba pikka aega, sest teadsin, eelmisest aastast, kui tore see on. Olümpiaadi puhul on mulle kõige olulisem see sündmus tervikuna, mitte ainult olümpiaaditöö tegemine. Samuti sain ma ettevalmistustest ka palju uusi ja huvitavaid teadmisi. Nägin olümpiaadil veel paari oma tuttavat, keda kohtasin eelmise aasta preemiareisil. See on väga vahva taas kokku saada ja natuke juttu puhuda. Sain teada, et uuesti näen ma neid ajaloo-olümpiaadil. Väga mitmekülgsed inimesed.

Ettevalmistus olümpiaadiks oli juba natuke lihtsam. Oli ju eelmisel aastal vaja neid samu asju õppida (kuues ja seitsmes klass olid samas arvestuses). Siiski tuli ikkagi palju vaeva näha ja kõik asjad taas meelde tuletada ning ka mõningaid uusi teadmisi omistada. Töö kohta ütlesin ma sedasi: „Raske õppustel, kerge lahingus.“

Kindlasti soovitan ma kõigile käia võimalikult palju erinevatel olümpiaadidel, just kogemuse pärast. Minul läks väga hästi nii kogemuse kui ka koha poolest: ma sain 1 koha!

BRITA LII SEI,
7. a klass

MATEMAATIKA

25. jaanuaril toimus Nõo Reaalgümnaasiumis matemaatikaolümpiaadi piirkonnavor. Ülenurme Gümnaasiumist osales 20 õpilast 4.-9. klassidest. Meie kooli kõige tublimad ja julgemad matemaatikahuvilised olid Sandra Kirja, Sandra Lubi, Oliver-Markus Vulf, Ülleri Käner, Reena Seeba, Hanna-Ketter Kivi, Gerda Kõvamaa, Alex Kolsar, Maria Tamm, Karl-Erik Zeiger, Rasmus Vahelaan, Lauri Lopp, Brita Lii Sei, Kairi-Liis Roonurm, Sigrít Säga, Killu Kolsar, Margit Kalk, Egert Tiidor, Märt Rosenthal ja Külli Reinkubjas.

Ülesanded, mida õpilased lahendama pidid, nõudsid nii loogilist mõtlemist, arvutamisoskust (kalkulaatorit ei tohtinud kasutada isegi mitte gümnaasiumi õpilased), kui ka oskust koolis omandatud teadmisi rakendada uudetes situatsioonides. Maakonna parimate hulgas said meie kooli õpilased häid tulemusi ning igaüks neist võib kindlasti enda üle uhke olla. Meie, nende õpetajatena seda igatahes oleme!

MARIS TOOMIK,
matemaatikaõpetaja

MUUSIKAÕPETUS

Muusikaõpetuse olümpiaad toimub alates 2002. aastast üle aasta. Osaleda saavad 6.-7. klasside ja gümnaasiumiõpilased.

Olümpiaad koosneb neljast osast. Piirkondlik voor toimub terves vabariigis üheaegselt ja kõik oma vanuserühmas osalejad teevad ühesugust muusikalis-teoreetilist kirjalikku tööd, mis on koos individuaalse noodist laulmise harjutusega olümpiaadi I osa. II osas esitab osavõtja peast ühe Eesti helilooja laulu. III osa on eelnevalt ettevalmistatud

kirjalik kontserdi- või muusikalavastuse arvustus ja IV osa varem ettevalmistatud omaloominguline teos.

Kuna muusikaõpetuse olümpiaadil esinemine vajab väga suurt ettevalmistust ja mitmekülgset muusikamõistmist ja -oskust, on osavõtjate arv võrreldes teiste olümpiaadidega väike. Käesoleva aasta jaanuari viimasel päeval toimus VII muusikaolümpiaad, kus esines väga tubli Kairi-Liis Roonurm 7. a klassist. Ülenurme kooli õpilased on ikka olnud sellel olümpiaadil edukad ja kaks korda on esindatud Tartumaad vabariiklikul olümpiaadil, kuhu pääsevad ainult piirkondliku vooru võitjad.

TIIU VOORT,
muusikaõpetaja

AJALUGU

Ajaloo toimuvad olümpiaadid traditsiooniliselt iga kahe aasta tagant. Sügisel avalikustatakse järjekordse ajaloo-olümpiaadi teemad, milleks võetakse vastava klassi õppematerjali hulgast mõni kitsam valdkond (sellel aastal Vana-Egiptus, araablased ja islam, Esimene maailmasõda, teaduse ja tehnika areng 19. sajandil, maailm 20.-21. sajandi vahetusel jne), millega õpilastel tuleb süütsi rinda pista.

Kui õpetajal on teemad teada, tuleb õpilaste hulgast välja selekteerida „teravamad pliiatsid“ ning töö võib alata. Õpetaja jaoks on õpilaste olümpiaadile värbamine kujunenud kahjuks üheks raskemaks ülesandeks. Kui põhikooli õpilaste hulgas on veel päris palju neid, kes tahavad ennast proovile panna, siis gümnaasiumiastmes peab osalejaid juba tikutulega taga otsima. Põhjust pole siinkirjutaja arvates kaugelt või otsida. Olümpiaadi materjali maht hõlmab sõltuvalt teemast ja klassist kohati kümneid erinevaid raamatuid ning sadu lehekülgi. Tänapäeval, kus noorte lugemus väheneb ning ümbritsev elu pakub meeletult hulgal igasuguseid muid huvitavusi, on sellisest lisatööst huvitatud noori juba kahjuks raske leida. Lisaks sellele nõuab hea tulemuse saamine olümpiaadil ka huvi antud teema vastu, enesekindlust ja soovi ennast tõestada. Paha ei tee ka kübeke auhannust, sest kes ikka väga võita ei soovi, see ka poodiumile ei pääse.

Tõmmates paralleele käimasolevate olümpiaamängudega, on näha, et hea tulemuse saamiseks on vaja mitte ainult tugevat sportlast, vaid ka korralikku hooldameeskonda. Selle hooldameeskonna töö peab ära tegema aineõpetaja, kes otsib õpilastele sobivat materjali ja raamatuid ning teeb selgeks vahe olulisel ja ebaolulisel infol. Ja kui kogu eeltöö on tehtud, tuleb õpetajal kuni olümpiaadi toimumiseni õpilastel „seljas elada“ ning nõuda tööd, tööd ja veel kord tööd. Ainult sellisel juhul tuleb mingi tulemus, kuigi kübeke õnne kulub ka alati marjaks ära.

Siinkohal tahaksin tänada kõiki neid, kes selle suure töö ette võtavad ja olümpiaadidel osalevad. Pole lihtne muu õppetöö ja hobide kõrvalt ning oma vabast ajast tegeleda asjadega, millel on koolis nõutavaga teinekord suhteliselt vähe pistmist. Nii mõnigi kord tuleb endalgi tõdeda, et õpilased on ennast õpetajast teatud teemadel targemaks koolitanud. Ja selle üle on tegelikult väga hea meel.

PEEP REIMER,
ajaloõpetaja

ÕPETAJA versus ÕPILANE

Vestlevad haridustehnoloog ja arvutiõpetaja Ardo Heinmaa ja 6. klassi õpilane Paula Pokinen

Taaselustame mitme aasta taguse rubriigi, kus üksteisele esitavad küsimusi ja neile vastavad õpetaja ja õpilane. Sel korral sattusid valikusse kaks uustulnukat!

PP: Millal te esimest korda puutusite arvutitega kokku?

AH: Esimest korda puutusin ma arvutitega kokku koolis, arvutiõpetuse tunnis. See võis olla aastal 1996. Mulle hakkasid arvutid väga meeldima, sest need olid nii huvitavad. Arvutiõpetuse tunnis õppisime Microsoft Office paketti ja kodulehe tegemist. Vanemad ostsid mulle koju ka arvuti. Kui praegu järele mõelda, siis see esimene arvuti oli ikka väga algeline võrreldes tänapäeva arvutitega. Oma aja kohta oli see muidugi kõva sõna. Tehnoloogia areng on olnud ikka väga võimas.

PP: Kui kaua olete tegeleenud arvutite ja tehnikaga?

AH: Arvutitega olen tööalaselt tegeleenud umbes 13 aastat.

PP: Kas olete ka varem õpetaja olnud?

AH: Olen olnud Elva Gümnaasiumis arvutiõpetaja ning Tartu Kiviliina Gümnaasiumis infojuht, arvuti- ja matemaatikaõpetaja. Alates 2013. aasta sügisest töötan Ülenurme Gümnaasiumis haridustehnoloogina.

PP: Kus koolis te käisite ja kas ka seal oli arvutiõpetus?

AH: Ma õppisin 12 aastat Tartu Descartes'i Lütseumis. Seal tekkiski mul huvi arvutite vastu.

PP: Mis teeb Ülenurme kooli teie jaoks eriliseks?

AH: Ülenurme kooli teeb eriliseks see, et siin on õpilastel väga palju valikuvõimalusi, et pärast kooli lõpetamist edukalt elus toime tulla. Kindlasti ka hea koostöö õpilaste, lastevanemate ja õpetajate vahel. Ülenurme Gümnaasium on loonud õpilastele kaasaegsed õppimistingimused ja -võimalused selleks, et iga õpilane tunneks ennast siin hästi ja turvaliselt. Ülenurme Gümnaasium on kõigi võimaluste kool. Ainult et õpilased ise peavad siin oma õige suuna leidma, et elus päritult edasi liikuda. Kõik saab alguse sinust endast!

AH: Kui tihti sa veedad aega arvutis olles?

PP: Kui ma väiksem olin, siis veetsin aega arvutis umbes poolest tunnist kuni kahe tunnini,

nüüd on mul juba teisi huviseid ja veedan arvutis vähem aega – võibolla pool kuni üks tund.

AH: Mida sa enamasti arvutis olles teed?

PP: Tavaliselt vaatan ma oma teateid või niisama surfan ringi, vaatan filme või videoid, kui olen koos sõpradega arvutis, siis me kuulame kas muusikat või vaatame naljakaid videoid.

AH: Kas internet on sinu arvates turvaline? Põhjenda.

PP: Igas asjas on oma head ja halvad küljed. Facebookis on ikka ja jälle uudiseid, kus kelleltki lapselt pressitakse raha välja. Mõni jällegi küsib koduseid aadresse või telefoninumbrit, mis pole sugugi turvaline, kui mõni võõras, keda sa ei tunne, sinult erinevat infot küsib. Parem tuleks kõik enda kodu ja telefoni või pangavarve informatsioon enda teada jätta. Aga see-eest ei ole internet üksi üks suur ja pime nurk, sealt saab ka palju head informatsiooni ja vaadata videoid või rääkida inimestega, keda sa tõeliselt usaldad.

AH: Millega sa tegeleksid siis, kui sul kodus arvutit ei oleks?

PP: Arvan, et kui oleks ilus ilm, siis ma loeksin õues puu otsas raamatut või veedaksin sõpradega aega. Lähaksin kuskile ujuma või niisama logeleksin murul ja vaataksin pilvi. Kui oleks aga vihmane või tormine ilm, siis ma joonistaksin toas või tegeleksin oma koeraga. Tihti istun ma ka ainalaul ja vaatan õue ning unistan. Mulle meeldib ka pööraselt onne ehitada, arvan, et teeksin siis ka mõne onni ja mängiksin seal mõnda lauamängu koos oma õdedega.

AH: Kujuta ette, et sa oleksid üks arvuti osa. Milline osa sa oleksid? Miks?

PP: Arvan, et tahaksin olla ekraan, kuna siis saaksin vaadata tihti inimesele otsa ja temaga rääkida läbi interneti. Kui ma oleks näiteks klaviatuur, siis ma saaksin samuti inimesega rääkida läbi tähtede ja saaksin ka teda katsuda, aga kui ma oleksin kõvaketas, siis oleksin ma lihtsalt väga tark – see vastus oleks lõpmatu, sest arvuti on väga tark ja teab rohkem kui inimene, mis siis, et inimene selle leiutas. On väiteid, mis viitavad sellele, et arvuti on saanud ise infot kuskilt mujalt, justkui ta oleks elus, aga inimesed ei tea, mis on selle põhjuseks.

AH: Kas arvuti asendab sõpradega koos olemist?

PP: Seda ma ei usu, kuigi arvuti on väga tark ja on väga palju võimalusi, kuidas temaga suhelda või tegelda, ja ta ei lobise palju, siiski on sõber minu jaoks elus kõige olulisem. Näiteks suviti ei ole ma peaaegu et mitte kunagi arvutis, kuna veedan sõpradega aega. Sõber on ikkagi elusolend ja ta võib olla kes tahes: tuvi, koer, papagoi või kuld kala ja temaga on alati lõbus.

AH: Kuidas arvuti saab õppimisele kaasa aidata?

PP: On väga palju lehekülgi internetis, kus on palju infot üles pandud elust meie ümber. Vahepeal võib leida isegi mõne koha, kus seletatakse, et arvuteid ei tohiks olemas ollagi. Aga tihti, kui õpetajad soovivad teada midagi mõne lehekülje kohta, mida me pidime kodus uurima, siis nad ei tee seda asjata, alati on mingi põhjus, et targemaks saada. Me saame iga hetk targemaks, kui inimene mängib, loeb, surfab internetis või vaatab unenägu, me õpime iga päev ja alati.

AH: Mille poolest erinevad arvuti ja raamat?

PP: Arvutis on palju võimalusi õppimiseks ja arutamiseks ja ka sõpradega suhtlemiseks, aga raamat seletab ära kirjaniku mõtteid ja vahel ka mõne loo, mis on välja mõeldud või päriselt toimunud. Neil mõlemal on midagi ühist ja teisest küljest on nad jälle täielikud vastased. Mõlemal on olemas omad tarkused ja ka leheküljed. Raamat paneb meid millelegi mõtlema ja internet jällegi midagi vaatama. Need mõlemad teevad ühiselt midagi suurt.

AH: Mis sulle Ülenurme Gümnaasiumis meeldib?

PP: Ülenurme Gümnaasiumis on tõeliselt vabadust ja vaba õhku, see ruum seal tekitab minus midagi, mida ma seletada ei saa selle jaoks lihtsalt ei ole sõnu. Need inimesed siin koolis on kõik omamoodi erinevad ja näitavad oma külgi, aga just see ongi see, mis mulle meeldib. Muidugi mulle jäi kallimaks Ülenurme kool siis, kui ta nägi välja teistsugune, aga enne tema „operatsiooni“ ootasin väga, millal saan sinna (gümnaasiumimajja – toimetaja) minna, muidu käisin seal muusikakoolis. See kool on mulle väga kalliks saanud.

BRASIILLANE JA HIINLANE ÜLENURMEL ÕPETAMAS

Ülenurme Gümnaasiumi õpilased osalesid AIESEC projekti raames toimival välisüliõpilaste korraldatud koolitusel „Noored ettevõtjad“. Meie koolis olid gümnaasiste koolitamas Gabriel Moura Brasiiliast ja Huang Meng Hiinast. Viie nädala jooksul, neli tundi nädalas toimunud töö tulemuseks koostasid õpilased oma äriprojekti. Ülenurme Gümnaasiumi parimaks grupitöö projektiks osutus äriprojekt „Tervisebaar“, mis esitatakse projekti lõpuüritusel Tartu ülikooli majandusteaduskonnas 15. veebruaril. Projekti töökeel oli inglise keel.

OLEV SALUVEER,
Ülenurme Gümnaasiumi direktor

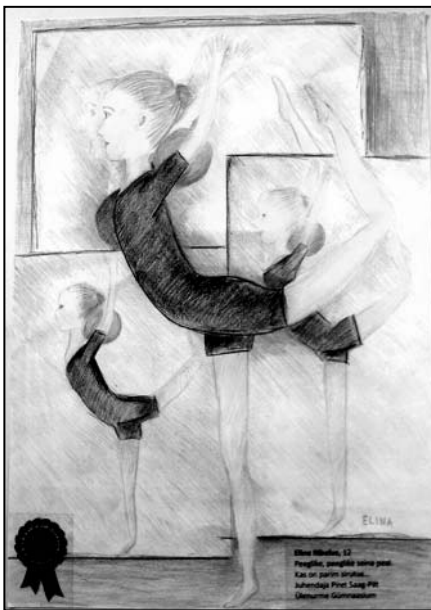

Vasakult Gabriel Moura Brasiiliast ja Huang Meng Hiinast

„Tervisebaar“ äriprojekti meeskond koos oma juhendajatega

MINA JA SPORT

Peeglike, peeglike seina peal, kas on parim sirutus?

autor: Elina Ribelus

Sügisel teatas õpetaja Piret Saag-Pilt, et on võimalik osaleda joonistusvõistlusel „Mina ja sport“. Mõtlesin, et proovin ka osaleda. Ma joonistasin iluvõimleja, sest tegelen ise ka iluvõimlemisega. Ma tegelen nii rühm- kui ka individuaalvõimlemisega. Rühmvõimlemises oleme rühmaga „Rosett“ oma vanuseklassis Eesti meistrid. Eelmisel kevadel käisime rühmaga võistlemas Hispaanias, kus saavutasime 1. koha. Mulle meeldib iluvõimlemine väga, sest see on ilus ja naiselik spordiala. Meil on väga tore rühm ja superhea treener.

Pildi tegin ma nii, et vaatasin ennast peeglist, pildistasin ja kavandasin paberile. Kui kõik oli välja mõeldud, hakkasin joonistama ja lõpuks värvisin. Pildi tegin valmis kodus ning koolis õpetaja juhendamisel täiendasin. Kui pilt oli lõplikult valmis, oli vaja mõelda ka sobiv pealkiri. Panin pildile nimeks „Peeglike, peeglike seina peal, kas on parim sirutus?“ Siis saatis õpetaja mu pildi Tallinnasse.

Paari kuu pärast saabus mulle kooli kiri, milles teatati, et minu töö on üks parematest ja paluti tulla autasu vastu võtma. Järgmisel nädalal sõitsime koos õpetajaga Tallinnasse. Kui olime kohal, selgus, et välja on valitud 30 parimat tööd. Küsisime, kui palju neid kokku saadeti, ja saime teada, et 4000 tööd. Minu meelest on see ikka väga palju! Siis otsisin näituselt oma töö ka üles ja sinna peale oli pandud kleps, kuhu oli kirjutatud „Kristiina Ojulandi eripreemia“. Autasustamisel anti mulle üle Kristiina Ojulandi poolt Brüsselist saadetud kingitus ja tänukiri. Kingituseks oli telefonikott, pastakad, märgid, kalender, joonlaud, helkur ja arvutikott. Seejärel pakuti kõigile suupisteid ja lõpuks tuli ka suur tort.

Ma ei oleks kunagi uskunud, et ma sellel konkursil nii kaugele jõuan. Kuid mul on väga hea meel ja olen ka väga tänulik neile, kes mind abistasid ja juhendasid.

ELINA RIBELUS,
6.a klass

MINU HUVIALA – VÕIMLEMINE

Võimlemisrühm Rosett, viimases reas Lotte Vahelaan (paremalt esimene), Elina Ribelus (paremalt kolmas)

Foto autor: Teivi Teder

Olin (lehe toimetaja) ühel reedesele õhtul Tartu keskinna ja nägin peatusesse saabumas bussi nimega **MISS VALENTINE**. Jäin huviga vaatama – väljusid ilusad ja rühkads neid, kõigil kuklas kenad krunnid paljud neist kandsid ühesugust esinemisdressi. Milline rüht ja kaunis samm! Oli lõppenud mitmepäevane võistlus ja võimlejad teel koju.

Oleme Elina Ribelus ja Lotte Vahelaan. Oleme 12-aastased. Õpime Ülenurme Gümnaasiumi 6. a klassis. Oleme võimelnud alates kolmandast eluaastast. Treenime võimlemisklubis Janika 15 tundi nädalas. Oleme oma võimlemisrühmaga Rosett 2013. a Eesti meistrid ja mais 2013 Barcelonas MK etapi raames toimunud rahvusvahelise lastevõistluse võitjad ning saavutanud veel palju häid tulemusi. Meie treener on Teivi Teder.

7.–9. veebruaril 2014 toimus Tartus rahvusvaheline võimlemisvõistlus *Miss Valentine*. Võistlesid 1100 võistlejat 31 riigist. Osalemas oli maailma paremik. Rühmvõimlemise MK etapi võitjaks tuli maailmameistrirühm Madonna Venemaalt, teise koha saavutas Tartu rühm Sunshine. Meie rühm Rosett saavutas vanuseklassis 12–14 tubli viienda koha. Kokku võistles meie vanuseklassis 13 rühma.

Meile meeldib väga võimelda ja meil on supertore rühm. Me kõik armastame võimelda ja meil on alati väga tore koos olla. Meil on palju häid mälestusi ja loodame, et võimleme veel kaua koos!

ELINA RIBELUS, LOTTE VAHELAAN,
6.a klass

VAHETUSKUU TÖÖÕPETUSES

Vastavalt riiklikule õppekavale on tööõpetuses ette nähtud poiste ja tüdrukute vahel vahetustundi. Nii poisid kui ka tüdrukud näevad ja saavad kogeda hoopis teistsuguseid masinaid, materjale ja ka töökeskkonda. See ju vajalik selleks, et nad tulevikus, kui lähevad tööpõllule, saaksid hakkama eri oskusi nõudvate tööga. Ja mitte ainult et nad saaksid hakkama tööpõllul, vaid ka kodus majapidamises.

Sellel aastal otsustasime, et terve veebruarikuu toimub selline vahetus. Esimesel nädalal tutvusid tüdrukud sisekorraeeskirjade, ohutustehnika ja esmaabiga. Teisel nädalal hakkasid tüdrukud omandama teadmisi puutööst, disainist ja proovisid ka ise erinevate masinate peal töötada.

Lisaks proovisid tüdrukud ka käsitööriistadega sina peale saada. Võib öelda, et käitsi saagimisega peaks hakkama saama küll nüüd iga tüdruk. Püüdsime ka puitu puurida, noaga vesta. Viimistlesime puitu nii lihvpaperiga kui ka värvide ja õliga. Tähtsal kohal oli muidugi ka märkimine ja mõõtmine. Väiksemate tüdrukutega püüdsime valmis meisterdada puidust lille ja salvrätikoid. Suuremate tüdrukutega aga valmis saada lauailu aluse, ehetekarbi ja heegelnõela.

See oli üks hullumeelne nädal, kuna erinevaid ideid ja tööd teha tahtjaid oli palju, aga õpetajaid ainult üks. Isegi tundide ajast jäi puudu ja seetõttu külastasid paljud tüdrukud ka ringitunde, et oma töö lõpetada.

Võib öelda, et tüdrukute oskused ei jää sugugi maha poiste oskustest. Ideede poolest isegi ületavad neid. Edukat õppeaasta jätku kõigile!

TOOMAS LAAN,
töö- ja tehnoloogiaõpetuse õpetaja

Tüdrukute käsitöötundides tehtavaga tutvusid kuuendate, seitsmendate ja kaheksandate klasside noormehed.

Kuuendate klassidega võtsime ette õmblemise. Tüdrukud pidid tegema lipuvardad ja noormehed lipud õmblema. Taaskasutus on meie keskkonna hoidmise kuum sõna. Seega palus õpetaja Toomas Laan koolimaja katusel väärkalt vanaduspensionari ja raskete haigusteni jõudnud kaks lippu uuele elule äratamiseks. Pesime vanakesed puhtaks ja 6.klassi noormeestel algas auväärsest materjalist uute toodete juurdelõikamine – ikka üheksa korda mööda, üks kord lõika reeglilt arvestades.

Edasi tuli kolme erinevat värvi materjali kokkuõmblemine ja hilisemalt veel äärte palistamine.

Mis tunne sind valdab, kui istud esimest korda elekt-riõmblusmasina taha ja pead sirged õmblused saama? Tulevased geneetilistelt kaasasündinud autojuhi oskustega noored sellest ei heitunud. Mõned lipud on veel lõpetamisel ja siis juba kaunistavad need riigi tähtsaima püha nädalal koolisööklas lauakesi.

Seitsmendate klassidega õppisime nööpe õigete reeglite järgi õmblema. Poisid pidasid seda naiste tööks. Tõenäoliselt nad polnud siis isasid õmblemas näinud, kuigi sõjaväes tuleb kõik nööbid korrektselt ise õmmelda. Veel tegime nõelapadja, et tähtsaid töövahendeid hoolikalt hoida saaks.

Kaheksandate klasside noormehed valmistasid seitsmetahulist näpunööri ja püüavad edaspidi toiduvalmistamisele keskenduda.

PIRET SAAG-PILT,
käsitööõpetaja